

Köllő Miklós és Lőrincz Zsuzsa:

TANÁRI SEGÉDKÖNYV AZ ISKOLATELEVÍZIÓ MŰSORAIHOZ. AZ ISKOLATELEVÍZIÓ OROSZ NYELVLECKÉI AZ ÁLTALÁNOS ISKOLA 5. OSZT. SZÁMÁRA

Tankönyvkiadó, Budapest, 1974.

A szerzők az Előszóban indokolják az 1972-73-as tanévben a televízióban és a rádióban indított új orosz nyelvi sorozat szükségességét. Utalnak arra, hogy a legtöbb általános iskolás diák számára az első idegen nyelv az orosz. Rendkívül fontos, hogy a gyermeknek az első idegen nyelvvél való találkozása sikerélményekkel teljes legyen. Ez a tény elősegíti majd az adott nyelv alapjainak biztos elsajátítását, és ösztönzést ad más idegen nyelvek tanulására is.

Az Iskolatelevízió és az Iskolarádió az elmúlt években is komoly erőfeszítéseket tett az orosz nyelv tanításának és tanulásának elősegítésére. Az előző 5-es, 6-os sorozat azonban technikailag és metodikailag már elavult, így szükségessé vált egy új sorozat indítása. Nálunk első ízben készített együtt a rádió és a televízió nyelvi sorozatot a nyelvtanulók azonos csoportjának. A nyelvtanulás hatékonysága is megsokszorozható.

A nyelvtanárok számára a televíziós vagy rádiós sorozat felhasználása – amíg az adások anyagát, célját, felépítését alaposan nem ismerik – nagy többletmunkát jelent. Ezért kell különös örömmel fogadnunk a segédkönyv megjelenését, amely a felmerülő problémákra is magyarázatot ad.

Vajon nem maximalista ez a nyelvi sorozat? A kézikönyv szerzői és az adások szerkesztői rámutatnak arra, hogy a sorozat előkészítő munkái és felvételei az MSZMP KB 1972. június 15-i határozatát az állami oktatás helyzetéről és fejlesztésének feladatairól, valamint az ezt követő állami intézkedéseket megelőzték, így az orosz nyelv oktatásában előirányzott tananyagcsökkentést nem tudták figyelembe venni.

A sorozat lexikai anyaga a tantervi követelményekhez viszonyítva 100 százalékkal bővül. Az életszerű situációk megkövetelnek egy sor

olyan kifejezést, amelyek nélkül az orosz beszéd nem valódi. Felhasználnak az adások olyan szavakat is, amelyek hangképe nagymértékben megegyezik a magyarral, így könnyen megjegyezhető. A birtokviszony anticipálásával és más nyelvi szerkezetek használatával az 5.-es nyelvtani anyag határait is túllépik a sorozatok.

A többlettananyaggal kapcsolatban a megyei szakfelügyelők véleményét is közli a segédkönyv: egy bővebb nyelvi anyag adhatja meg egy szűkebb törzsanyag elsajátításának lehetőségét.

A 15. adás a tantervi nyelvtani anyag csomópontjaira épül, illetve arra a tematikára, amelynek keretében a tankönyv az adott nyelvtani anyagot tárgyalja. Így az adások csak akkor érik el céljukat, ha a tanár a tanítási anyaggal ezeknek megfelelően halad. Egy tanmenetjavaslatot is közöl a segédkönyv, így a tananyag megfelelő beosztásához is segítséget ad.

A kézikönyv ismerteti az adások felépítését, és hasznos tanácsokat ad felhasználásukhoz. Mintaképp közli dr. Béky Lorándnak a Milyen vagy Te, Iván? c. adáshoz készített feldolgozási javaslatát.

A sorozat nevelési hatásával is foglalkozik a kézikönyv. Iván Bobek, az egyik főszereplő, életvidám, egészséges, az átlagosnál értékesebb gyerek. Baklővései, hibái, vétségei, amelyekért mindig megfizet, alkalmat adnak a tanulóknak a helyes vélemény formálására. A tanárookra hárul a feladat, hogy a sorozatban rejlő nevelési lehetőségeket kiaknázzák.

A korszerű metodikával megírt, a TV-adások képanyagával illusztrált kézikönyv tehát hiányt pótol, és rendkívül nagy segítséget jelent a nyelvtanároknak.

*Keresztes Árpádné
Szeged*

SZÖVEGFELDOLGOZÁS AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI TÖRTÉNELEMÓRÁKON

† (A történelemtanítás időszzerű kérdései 6., Tankönyvkiadó, 1973.)

Sári Gusztáv munkája napjaink történelemtanításának valóban időszzerű kérdését tárgyalja. Mindjárt az első részben felteszi a kérdést: „Olvasástanítás a felső tagozatban?” Majd hangsúlyozza: „...nem akarjuk felcserélni, felcseréltetni a történelemtanítást holmi olvasgatással. Csupán arról van szó, hogy a történelemtanításnak az iskola keretein messze túlmutató feladat-

rendszere, az iránta támasztott társadalmi igények megkövetelik a történelmi szövegek sokféleségével való szakszerű foglalkozást.” Ez valóban ennek a kis könyvecskének alapvető mondanója: hogyan is csináljuk mindezt!

Nagyszerűen és alkalmazható módon sorolja fel azokat az eszközöket, amelyek felhasználhatók az értelmi erő és képességek fejlesztésében.

Ilyenek: a tankönyv olvasmányos, szövegeinek feldolgozása, kiemelt szövegek alkalmazása, ismételő, összehasonlító szövegek feldolgozása, kérdések, feladatok felhasználása, kronológiai táblázatok alkalmazása stb.

Igen hasznos mondanivalót tartalmaz a történelmi térképpel való munkáról szóló rész. Érdekesen ír a munkafüzetekről, a feladatlapok fajtajáról, alkalmazásukról. Említést tesz a kiállítások, gyűjtemények nagy formáló szerepéről, hatásáról.

Külön ír a dokumentumok önálló olvasásáról és feldolgozásáról. Ezzel kapcsolatban azt fejtegeti, hogy lehetőség szerint mutassuk be a dokumentumokat. A feldolgozás több vagy kevesebb, bontottabb vagy átfogóbb feladatok alapján történhet.

Sári Gusztáv külön figyelmet szentel a szép-irodalmi források feldolgozásának. Megállapítja: "... A szépirodalmi források feldolgozásában

legközvetlenebb 'szövegsége' a történelemtanításnak az irodalomtanítás... A jellemek nagyon sokoldalúan, életszerűen tárnak fel az irodalom eszközei segítségével."

Kitér a lexikonok adatainak használatára is. Ahogy írja: "... A lexikonadatok különösen alkalmasak arra, hogy a tanulók bűvárkodási technikáját kialakítsuk a szakszövegben."

Befejezésül arról ír, hogy a tantervnek minden osztályra vonatkozó követelménye az, hogy a tanulók tudják összefüggően, saját szavaikkal elmondani a történelmi eseményeket, ismertetni a jelenségeket, azok legfőbb okait és következményeit.

Ez a kis füzet sokoldalú ismertetést ad a szövegfeldolgozás módozatairól. Eleven segítséget nyújt a gyakorló pedagógusoknak, akik szívügyüknek érzik és vallják az ifjúság korszerű nevelését, oktatását.

BERKES MIKLÓS

VILÁGNÉZETI NEVELÉS A TÖRTÉNELEMTANÍTÁSBAN

(A történelemtanítás időszzerű kérdései 5., Tankönyvkiadó, 1973.)

Bodó György munkája, amely „A történelemtanítás időszzerű kérdései” sorozat keretében jelent meg, alapvető és rendkívül fontos kérdést vesz nagytól alá. Ahogy bevezetőjében írja: "... A világnézeti nevelés minden korszak iskolarendszerének egyik alapvető feladata. Enélkül nem alakítható ki eredményes világnézeti nevelés, és tömegesen nem terjeszthető az adott társadalmi rendszer eszmei alapjául szolgáló ideológia."

A kis mű három részből áll, melyek önállóan is alapvető kérdéseket tartalmaznak ill. tárgyalnak. Az első rész címe: A TÖRTÉNELEM SZEREPE A VILÁGNÉZETI NEVELÉSBEN. Itt hangsúlyozza a szerző az értelmi és érzelmi ráhatások fontosságát, szükségességét. Majd a továbbiakban a történelmi példaképek szerepéről ír. Megállapítja: "... A helyesen megválasztott történelmi példakép érzelmileg megragadja a tanulókat, pozitív cselekvésével pedig ösztönzőleg hat rájuk." A múltból és a jelenből vett példákkal illusztrálja megállapításait, amelyek helytállóak.

Felhívja a figyelmet arra, hogy a történelmi személyeket sokoldalúan kell értékelni, mert ha nem, akkor kettős hibát követünk el. Nem teszünk eleget a történelmi igazságnak, és megamisítjuk az adott történelmi személyiség való-

ságos alakját. A sokoldalú értékelés tehát a személyiség reális bemutatására szolgál, s csak ez segítheti elő tanulóink érzelmi és világnézeti nevelését.

A második részben a világnézeti nevelés hatékonyságát veszélyeztető tényezőkről ír. Részletesen taglalja a szematizmus és a dogmatizmus kártékonyosságát, veszélyét. Sok példát vonultat fel mind az egyetemes, mind a magyar történelemből igazának bizonyítására.

A harmadik rész „A VILÁGNÉZETFORMÁLÁS, A MARXISTA TÖRTÉNELEMSZEMÉLETTÉ KIALAKULÁSA – címet viseli. Itt a termelőerők fejlődésének helyes tanítására, az alap és felépítmény kölcsönhatására, közgazdasági szemléletre nevelésre, valamint hazafiságra és proletár nemzetköziségre nevelés módszereire hívja fel a figyelmet. Fontos megállapítása, hogy iskoláinkban a néptömegek és a személyiség szerepét külön nem tanítjuk. Egész történelemszemléletünknek és történelemtanításunknak azonban tükröznie kell e kérdésben a helyes marxista szemléletet.

Hasznos és hézagpótló ez a kis könyvecske már csak azért is, mert sokoldalú és gyakorlati tanácsokkal látja el a nevelőket történelemtanításunk mindig időszzerű kérdéseiről.

BERKES MIKLÓS

MEGYEI PEDAGÓGIAI HÍRADÓ 1. SZÁM

Veszprém, 1974.

A Veszprém megyei Tanács V. B. Művelődésügyi Osztálya és a Megyei Továbbképzési és Nevelési Tanácsadó Központ hívás, szép kiál-

lítású, hasznos tanácsadója negyedik évét kezdi meg.

Szerkesztő Bizottságát a megye vezető szak-

felügyelői testülete alkotja, így a tapasztalatgyűjtés és csere a legalkalmasabb módon biztosított.

Rovatai érdekes és hasznos cikkeket tartalmaznak.

A Híradó bevezető cikke: Korszerű pedagógiai törekvések Dr. Simon Gyula, a Magyar Pedagógiai Társaság főtíkára Zánkán tartott előadásának jól megválasztott részlete.

A pedagógia új útjain című rovatban Szabó Józsefné, Dr. Bede Antalné, Huszár János ír gondolatébresztő, iránymutató cikkeket. Ugyanitt Dr. Huszár Pál, a tanuló ifjúságunk szexuális neveléséről ír röviden sok hasznos gondolatot.

A Múltunkról c. rovatban a legendás egykori pápai diákéletről ír érdekesen Kecskés József. Meghatóan érdekes olvasnivaló Bertha Vince bemutatója író fiáról.

Ajánljuk c. rovatban Lukácsi Lászlóné ajánl

óvodapedagógiai művet indoklással, ismertetéssel.

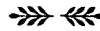
A széles skálát mutató „Hírek” a megye mozgalmas életét vetíti.

A „Melléklet” Bali József értékes munkáját tartalmazza Ugod és környékének rovarvilága címen. Tudományos munkának is beillő szakköri munka az alapja a cikknek. A munka tevő részesei voltak az általános iskolai tanulók akik közül jó párat elismeréssel meg is említi a szerző.

Elismeréssel kell megemlékeznünk a Híradó illusztrációiról, amelyeket Barcza Tibor, Kozma Mária és Újhelyi Gábor pedagógusok készítettek.

Üdvözljük a negyedik évet megkezdő híradót, még sok esztendeig segítsék a megye pedagógusainak elméleti felkészülését és gyakorlati munkáját.

GAÁL GÉZA

A Módszertani Közlemények Szerkesztő Bizottsága

1974. MÁRCIUS 6-ÁN TARTOTTA TANÁCSKOZÁSÁT A SZEGEDI JUHÁSZ GYULA TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLÁN

A tanácskozáson részt vett: *Ókrös János*, a Pedagógus Szakszervezet Megyei Bizottságának titkára, *dr. Febér István* tanszékvezető főiskolai tanár, a főiskolai pártbizottság titkára, *dr. Riesz Béla* főiskolai docens, a főiskolai szakszervezeti bizottság titkára, *dr. Waldmann József* főiskolai docens, a MK-ek szerkesztő bizottságának elnöke, kiadó, *Németh István* főiskolai docens, a Módszertani Közlemények felelős szerkesztője, *GAál Géza* nyugalmazott főigazgatóhelyettes, *Dobcsányi Ferenc* főiskolai adjunktus, szerkesztők, *Birtalan István* főiskolai docens, Nyíregyháza, *dr. Geréb György* tanszékvezető főiskolai tanár, Szeged, *Juhász Károly* tanítóképző intézeti igazgatóhelyettes, Baja, *dr. Megyeri János* tanszékvezető főiskolai tanár, Szeged, *Nagy József* intézeti tanár, Jászberény, *dr. Zukovits Imre* főiskolai docens, Pécs, a szerkesztő bizottság tagjai. Igazoltnan távol: *dr. Jaksa József* helyettes igazgató, Győr, *dr. Bellyei László* intézeti tanár, Kaposvár, *dr. Kerékgyártó Imre* szakfelügyelő, Budapest, *dr. Nagy Andor* főiskolai docens, Eger, *dr. Szendrei János* tanszékvezető főiskolai tanár, Szeged.

Dr. Waldmann József a megjelentek köszöntése után ismertette és elfogadtatta a napirendet, majd felkérte Németh Istvánt, felelős szerkesztőt, hogy tartsa meg előadását.

Németh István a Magyar Szocialista Munkáspárt 1972. évi határozata alapján elemezte azokat a tennivalókat, amelyeket a lap szerkesztésében figyelembe kell venni az általános iskolai tanulók oktatásának, nevelésének magasabb színvonalú és hatékonyabb fejlesztéséért. Ehhez a párthatározat nemcsak felhatalmazást ad, de indítékot és programot is.

Az általános iskolai oktató-nevelő munka színvonalának – a párthatározat szellemében való – fejlesztése mindenekelőtt a rendelkezésünkre álló anyagi és szellemi erők koncentrációját jelenti. A tárgyi felszerelések, berendezések, szemléltető és kísérleti eszközök, a modern audiovizuális technikák fejlesztésére éppen úgy szükség van, mint az általános iskolában működő több mint 60 ezer pedagógus szellemi

erőfeszítésére, módszertani kulturáltságának növekedésére, munkája hatásfokának emelésére.

Többek között rámutatott arra, hogy a nevelő munka eredményei nem függetlenek az oktatástól, a tananyag tartalmától és feldolgozásának módjától. Szólt arról, hogy a 8 osztályos általános iskola részére két típusú intézményben képezzük a pedagógusokat: az 1-4. osztály számára – ahol osztálytanító rendszer van – a tanítóképző intézetekben, az 5-8. osztály számára – ahol szakrendszerű oktatás folyik – a tanárképző főiskolákon. Ez a két pedagógusképző intézmény – látszólag – független egymástól. Céljuk azonban ugyanaz: az általános iskola számára kell tanítókat, tanárokat képezniök. E kapcsolat objektív alapja az, hogy a 8 osztályos általános iskola egységes, alsó és felső tagozata egymástól elválaszthatatlan. Az oktató-nevelő munka célja, tartalma és lényeges módszertani elvei törvényszerűen összekapcsolják, biztosítják a két tagozat közötti egységet. Ezt az együvé tartozást még azok az egyébként objektív különbségek sem zavarják, vagy gyengítik, amelyek például az alsó és felső tagozat tanulóinak életkori sajátosságai, szellemi és fizikai adottságai miatt más és más nevelési és oktatási eljárásokat tesznek szükségessé.

A Módszertani Közlemények nem akarja és nem is fogja zavarni, vagy akadályozni egyéb pedagógiai szaklapok tevékenységét, de tudatosan be akarja tölteni azt a hézagot, amely a pedagógusképző intézmények és az általános iskola kapcsolatában ma még fennáll. Teljesen világos és logikus ugyanis, hogy azok az intézmények, amelyek a pedagógusok képzésével foglalkoznak, és amely intézmények erre sokoldalúan berendezkedtek, azok az állandó fejlődést elősegítő hatással legyenek az általános iskolára, az általános iskola tényleges élete és munkája pedig visszahasson a pedagógusképzésre.

A Módszertani Közlemények cikkeivel, tanulmányaival segíteni kívánja a tanító- és tanárképzést. Minden számban olyan tanulmányokat közöl, amelyek az általános iskolai oktató-nevelő munka problémáit felvetve a főiskolai intézeti hallgatók szemináriumi foglalkozásához is konkrét anyagot nyújtanak. Ilyen módon a lap ajánlott irodalomként, egyes esetekben akár kötelező irodalomként is szolgálhatja a nevelőképzést.

A Módszertani Közlemények segítséget nyújt a tanítási órák elemzéséhez. Ezáltal is hozzá kívánna járulni a tanítói, tanári munka tudatosabbá tételéhez. Másrészt ezek a különböző szempontból végzett óraelemzések segítséget nyújthatnának az igazgatók, a szakfelügyelők munkájához is. A lap több esetben bemutatja ugyanannak a tanítási anyagnak többféle feldolgozását, a különböző eszközök, eljárások, módszerek változatos kombinációját.

A lap célkitűzései közül megemlítette azt is, hogy egyes cikkek és tanulmányok vizsgálni fogják, hogy mi a modern szemléltető és kísérleti eszközök szerepe az oktató-nevelő munkában. Bemutatjuk ezeknek az eszközöknek az eredményességét, az alkalmazás során elért hatásfokát.

Cikkek, tanulmányok útján bemutatja a Módszertani Közlemények azokat a tudományos eljárásokat, a kutatás módszereit, amelyek hozzásegítik a pedagógusokat munkájuk hatásfokának felméréséhez, az oktató-nevelő munka magasabb színvonalú és tudatosabb végzéséhez. A lap egész tevékenységével rendszeres segítséget kíván nyújtani a különféle szakmai munkaközösségek munkájához, a pedagógusok szakmai továbbképzéséhez.

A Módszertani Közlemények végső célja és feladata tehát a pedagógusképzés és továbbképzés segítségével az ifjúság nevelésének támogatása, amelynek érdekében minden erő összefogása kötelességünk és hivatásunk.

A Módszertani Közlemények figyelemmel kíséri mindazon pedagógiai törekvéseket, amelyek a párthatározat megvalósítását célozzák. Egyre több tantárgypedagógiai tanulmány a gyermek egész személyiségének fejlesztését kívánja szolgálni.

Németh István végezetül a lap legutóbbi évfolyamán megjelent cikkeket és tanulmányokat elemezte az 1974., illetve 1975. évi terveket, elgondolásokat ismertette.

Dr. Waldmann József elmondta, hogy a Módszertani Közlemények az 1961. évben, tehát indulásakor évfolyamonként 40 Ft-os árban 1500 példányban jelent meg. A Kiadékhivatal a pedagógusok anyagi megerőltetése nélkül kívánta a lapot számukra a megjelenés utáni években biztosítani. Ez az állapot egész 1974-ig volt fenntartható, de közben a papír, a nyomdai költségek és egyéb kiadások emelkedése miatt javasolnia kellett a Módszertani Közlemények árának 40 Ft-ról, 50 Ft-ra való felemelését. A lap 40 Ft-os ára azért volt változatlan, mert a lap példányszámainak évről évre való emelése lehetővé tette az anyagi egyensúly biztosítását, hiszen 1974-től már 6500-as példányban jelenik meg.

A *Módszertani Közlemények Könyvtára* sorozatban eddig négy kötet jelent meg: *Öraleírások és elemzések*, 1967; *A Pedagógusképzés az „Olvasó néperől”*, 1969; *Hazaszeretetre nevelés*, 1970; *Petőfi az iskolában*, 1972.

Tervezzük az ötödik kötet megjelentetését: *A korszerű matematika tanítása az általános iskolában* címmel.

Tájékoztatásul közölte a Módszertani Közlemények előfizetőinek jelenlegi megoszlását:

1. Budapest	557 előfizető	11. Hajdú megye	333 előfizető
2. Pest megye	430 „	12. Somogy megye	291 „
3. Borsod megye	417 „	13. Békés megye	264 „
4. Szolnok megye	406 „	14. Vas megye	236 „
5. Veszprém megye	381 „	15. Heves megye	209 „
6. Csongrád megye	372 „	16. Baranya megye	203 „
7. Bács megye	351 „	17. Nógrád megye	187 „
8. Zala megye	345 „	18. Tolna megye	182 „
9. Győr megye	335 „	19. Fejér megye	140 „
10. Szabolcs megye	334 „	20. Komárom megye	136 „

Ezt az alkalmat is megragadta, hogy köszönetet mondjon a lap munkatársainak, akik a Módszertani Közlemények szerkesztésében részt vesznek és terjesztésén fáradoznak.

Dr. Geréb György a fiatal pedagógusok közeleti nevelésének fontosságát emelte ki. *Dr. Zukovits Imre* a Módszertani Közlemények 15 éves megjelenése alkalmából jubileumi ünnepség, ülészak megrendezését javasolta. *Nagy József* arra a jelentős szerepre mutatott rá, amit a Módszertani Közlemények eddig is betöltött, többek között éppen az anyanyelvi oktatásban. Majd vázolta a további feladatokat. *Dr. Megyeri János* a tudományos munka jelentőségét emelte ki. *Dr. Fehér István* a vezetéssel kapcsolatos cikkek és tanulmányok fontosságára utalt. Javasolta ilyen jellegű cikkek folyamatos közlését. *Dr. Riesz Béla* a gyakorlóiskola nevelőinek fokozottabb bekapcsolását tartja fontos elkövetkezendő feladatnak. *Ókrös János* felszólalásában arra mutatott rá, hogy a Pedagógus Szakszervezet egyetlen szakmai lapja a Módszertani Közlemények. Javasolta, hogy a megyei művelődési osztályokkal közösen hirdessen a Módszertani Közlemények pályázatokat. *Dobcsányi Ferenc* az információ jelentőségével foglalkozott. *Birtalan István* a lap további terjesztésének fontosságát hangsúlyozta.

Jonathan Swift:

GULLIVER UTAZÁSA LILIPUTBAN

1727-ben jelent meg először, a nagy angol írónak kora társadalmát gúnyoló regénye. Azóta nemzedékek kedvelt olvasmánya.

Közben az ifjúságnak is kedvenc olvasmánya lett a törpék országában kalandozó seborvos históriája, s a mese máig sem veszített frissességéből.

Az örök életű művet Karinthy Frigyes kitűnő fordításában ismerik meg a magyar gyerekek.

A könyvet Gyulai Liviusz művészi rajzai díszítik.

(*Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1974*)

Móra Ferenc:

KINCSKERESŐ KISKÖDMÖN

Móra ebben a művében is saját gyermekkorát idézi.

A Kincskereső kisködmön a magyar gyermekirodalom egyik gyöngyszeme.

Gergőről, egy kislőről szól a mese, kinek apja az öreg Szűcs, gyönyörű kisködmönt varr, de a ködmön csak akkor kényelmes, ha viselője emberül viselkedik. Ha rosszat tesz, azonnal szoritani kezd. És ez a mesebeli kiskabát bearányozza a szegény falusi gyerek életét, és szinte álomvilágba, de reális történetek álomvilágába viszi az olvasót, bemutatva a szegénységgel küszködő derék apát, a csendes, jóságos anyát és a körülötte élő falusi embereket.

(*Móra Ferenc Kiadó-Kárpáti Kiadó, Budapest, Uzsgorod 1974*)

Kiss József László:

TALÁN PISTA

A banda tagjai közül Pista ipari tanuló, majd egyetemista lett, Cirkei asztalos, Hosszú esztergályos, Pati könyvtáros, Gyurkó lakatos, Zsiros

Jóska pincér és bokszoló. De a banda banda maradt.

A regény veszélyeztetett gyerekek otthonába játszódik, ahova talán Pista piaci tolvajlásai miatt kerül, a többiek apró betörésekért, vagy egyszerűen azért, mert részeges szülők mellett csavargókká váltak. A Gyermekotthonban azonban ember lesz belőlük.

A regényt Várnai György illusztrációi díszítik.

(*Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1974*)

A FIÚK ÉVKÖNYVE, 1974

Évek óta kedves olvasmánya a fiataloknak a Fiúk évkönyve. Szinte várják, számítanak a színes, érdekes, hasznos kötetre. Írásaival, vidám történeteivel jól szórakoztat, leköti olvasóit.

Az 1974-es kötet az előzők nyomdokain a bevált úton jár. A kötet tájékoztatást ad a legfontosabb évfordulókról, elviszi az olvasókat Somogyországba, Európa déli tájaira. Sok-sok írás foglalkozik a tudománnyal, a művészettel, az úttörőléttel, a sporttal.

(*Móra Könyvkiadó, Budapest*)

Kormos István:

EJHAJ, CSIBEKAKAS!

Valahol Dunántúlon volt egyszer egy hirtelen-szöke, piszén pisze, meztlábás kislíu. Ez a kislíu leült az utca közepére, és egy üres hőmérőtokba homokot töltögetett. Máskor meg egy hatalmas ébresztőórát kötött a nyakába, és azt kiabálta: „Itt a zöld órás nemfia!” – Ez a világra rácsodálkozó pendelyes kislíu hiába nőtt fel, sohasem felejtette el gyermekkorát.

Kormos István meséiben a gyermekkor eseményekben gazdag élete bontakozik ki. Írásai nem hiába kedves olvasmányai a gyerekeknek. Ez a kötet is sok örömet szerez az olvasónak.

Réber László játékos grafikái illusztrálják a meséket.

(*Móra Könyvkiadó, Budapest, 1973*)